

[Finansministeren.]

mer, men de må kunne løses ved samarbejde med skattemyndighederne.

I sin begrundelse for spørgsmålet nævner hr. Lennart Larson endelig ydelse af hjælp til køb af et par støvler til 150 kr. Jeg vil gerne her oplyse, at sådan hjælp er skattefri efter revalideringsloven, hvis der er tale om ortopedisk fodtøj på samme måde som hjælp til bandager o. lign. Drejer det sig om hjælp til køb af almindeligt fodtøj, altså hjælp efter forsorgsloven, er det rigtigt, at denne hjælp er skattepligtig for modtageren, og at skattefræk derfor skal foretages. Der vil dog sikkert sjældent være tale om en sådan enkeltstående ydelse. Den, der må gå til socialkontoret om hjælp til et par støvler, vil i langt de fleste tilfælde skulle have anden hjælp samtidig, f. eks. til almindeligt underhold, anden beklædning, husleje o. lign.

Lennart Larson: Jeg takker finansministeren for svaret, men havde håbet på lidt større velvilje, kan jeg godt sige. Det er klart, at vi også har drøftet dette problem dér, hvor problemerne skal løses, nemlig i kommunen, og jeg vil stadig fastholde, at jeg finder det urimeligt, at denne bekendtgørelse fortsat skal være gældende, da den er umulig at administrere, og den giver mig desværre den opfattelse, at den rationalisering og forenkling, som statsadministrationen skulle give, har man ingen mulighed for at gennemføre. Jeg vil da godt sige til finansministeren, at når vi sidder ude i kommunerne og skal administrere en lov som denne, som vi ikke kan forstå værdien af, kan jeg godt som kommunalmand få en fornemmelse af at være en slags filialbestyrer for Ebberød Bank i stedet for at være en effektiv administrationsleder, og derfor vil jeg henstille til finansministeren endnu en gang at overveje at ophæve denne bekendtgørelse. Det er min erfaring, at flere af de største kommuner har opgivet at føre den ud i livet. Det kan ikke lade sig gøre, og jeg er overbevist om, at samtlige kommuner i Danmark ville være lettede, såfremt transgydelserne overgik fra A-skat til B-skat.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Stetter til finansministeren:

„Vil ministeren undersøge mulighederne for at gennemføre lovændringer, så der i alle tilfælde betales indkomstskat af en indkomst svarende til det private forbrug?“

Stetter: Vi har en række love, som stærkt har bidraget til udviklingen i produktion og beskæftigelse til gavn for samfundet. Vi har også en række retsregler, som via selvangivelse og trækprocent honorerer initiativer på en række ikke-erhvervsmæssige områder meget højt. Jeg tænker naturligvis på den ubegrænsede ret til at fratække renter af privat gæld. Vi ved, at langt de fleste virksomheder og enkeltpersoner udnytter disse love og regler på en rimelig og fornuftig måde, men vi ved også, at der finder misbrug og omgåelse sted. Denne kendsgerning har vi gang på gang diskuteret her i folketingsalen og i folketingsudvalg, uden at det har været muligt at finde en løsning, som på én gang forhindrer disse urimeligheder i at finde sted og samtidig bevarer de sunde og gode principper i lovgivningen.

De sidste ugers debat i offentligheden vedrørende disse problemer har medført, at jeg mener, det er påkrævet at tage et initiativ og at tage det så hurtigt som muligt. Den aktuelle provokation er efter min mening ikke nogen hån mod dette folketing eller mod systemet. Det er en hån mod de skatteydere, som opfylder deres økonomiske forpligtelser og er med til at bære samfundets fælles byrder, og dette er min begrundelse for spørgsmålet til finansministeren.

Finansministeren (Poul Møller): Indledningsvis vil jeg gerne sige, at jeg ser meget alvorligt på det af hr. Stetter rejste spørgsmål, og jeg er lige så bekymret som han over de forhold, han har fremdraget. Jeg er enig med hr. Stetter i, at vi må se at komme det forhold til livs, at en række bestemmelser i vor skattelovgivning søges udnyttet mod deres hensigt. Det kan ikke accepteres, at de regler f. eks. om afskrivning og henlæggelsesordninger, som er af afgørende betydning for vore investeringer og for vor produktion og dermed for hele vort samfund, udnyttes på en sådan måde, at de kommer i miskredit i befolkningen. Det er